

# **„Pán nám príde na pomoc a zdvihne nás.“**

Žiadnemu človeku nesmieš odoprieť svoje milosrdenstvo. Ak sa ti zdá, že nejaká osoba si toto milosrdenstvo nezaslúži, myslí na to, že ani ty si nič nezaslúžiš. – Nezaslúžiš si, že si bol stvorený, ani to, že si kresťanom, Božím synom, že patríš tvojej rodine... (Vyhňa, 145)

5. december

Spomedzi mnohých evanjeliových scén nám hlboko utkvel aj obraz vlúdnosti voči cudzoložnici, podobenstvo o márnotratom synovi, podobenstvo o stratenej ovci, o veriteľovi, ktorému sa odpustil dlh, o vzkriesení z mŕtvych syna naimskej vdovy. Koľko spravodlivých dôvodov by sa našlo na vysvetlenie tohto veľkého zázraku! Zomrel jediný syn chudobnej vdovy, ktorý dával zmysel jej životu a ktorý jej mohol byť oporou v starobe. Ale Kristus nerobí zázrak kvôli spravodlivosti, lež zo súcitu, pretože ho vnútorne dojíma ľudské utrpenie.

*Akú istotu v nás musí vyvolávať tento Pánov súcit! Ak bude ku mne volať, vypočujem ho, lebo som milosrdný. Je to pozvanie, sľub, ktorý nezostane nesplnený. Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. Nepriatelia nášho posväcovania nič nezmôžu, pretože*

Božie milosrdenstvo nás predchádza;  
a ak – z vlastnej viny a slabosti –  
padneme, Pán nám príde na pomoc a  
zdvihne nás. „*Naučil si sa vyvarovať  
nedbanlivosti, zbavovať sa pýchy,  
nadobúdať zbožnosť, nebyť väzňom  
svetských vecí, nedávať prednosť  
pomínuteľnému pred večným. No  
keďže ľudská slabosť nedokáže kráčať  
rozhodným krokom v tomto  
pohyblivom svete, ukázal ti dobrý  
lekár zároveň aj prostriedok proti  
dezorientácii a milosrdný sudca ti  
neodoprel nádej na odpustenie.*“(Ísť s  
Kristom, 7)